

ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှု

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးစန်းတင့်ရီနှင့်
ဦးစိန်လှိုင်တို့ရှေ့တွင်

ဦးထွန်းလင်းသန်း

နှင့်

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် *

+ ၂၀၁၀
ဖေဖော်ဝါရီလ
၅ ရက်

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ
အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန်
နို့တစ်ထုတ်ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်
မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေပုဒ်မ ၅၂ (၂) အရ
စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀ က (၂)
အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းသည်
မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
သည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချနိုင်ရန်
အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ

---

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၁၉။
+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၆၁၀ (ခ) တွင်
ချမှတ်သော ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့စွဲပါ တရားရုံးချုပ်
(ရန်ကုန်) ၏အမိန့်ကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အရေးယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ်စိစစ်၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံးရ မည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

ထပ်မံဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း တို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့် ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ပေးဆောင် ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

- အယူခံတရားလိုအတွက် - ဦးစစ်ထွန်း
တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေ
- အယူခံတရားခံအတွက် - ဦးအောင်မြင့်
ညွှန်ကြားရေးမှူး
ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊ မန္တလေးမြို့

၂၀၁၀
 ဦးထွန်းလင်းသန်း
 နှင့်
 ပြည်ထောင်စု
 မြန်မာနိုင်ငံတော်

ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ တွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမောင်မောင်က တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးအပေါ် အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့ရာ (၁) တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်နှင့် (၂) တရားခံ ဒေါ်စောကြည်အား အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရပင် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ကျပ်ပေးဆောင်စေရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန် ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့သည်။

အဆိုပါအမိန့်ကို ဦးထွန်းလင်းသန်းပါ (၂) ဦးတို့က မကျေနပ်သဖြင့် မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအယူခံမှုအမှတ် ၃၄/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း အကျဉ်းနည်းပလပ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့က မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၇၇/၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း မူလရုံးနှင့် ခရိုင်တရားရုံးတို့၏ အမိန့်များကို ဆက်လက်အတည်ပြုပြီး ထိုပြင်ဆင်မှုကို ပလပ်ခဲ့သည်။

မူလရုံးတရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းက မွန်ပြည်နယ်တရားရုံး၏ အမိန့်ကိုမကျေနပ်သဖြင့် တရားရုံးချုပ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာပြင်ဆင်မှုအမှတ်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

၆၁၀ (ခ)/ ၂၀၀၈ ကိုတင်သွင်းသော်လည်း လက်ခံရေးအဆင့်တွင် ပလပ်ခဲ့သောကြောင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ရရန်အတွက် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ပြစ်မှုဆိုင်ရာအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူးအယူခံ) မှုအမှတ် ၅၄ ဖြင့် လျှောက်ထားရာ အောက်ပါအရေးယူလောက်သော ပြဿနာ အား အထူးအယူခံခုံရုံးဖြင့် ကြားနာရန်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နို့တစ်စာထုတ်ဆင့် ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်း ဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြောင်းလဲပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မူလ မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့်ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည်မှန် မမှန်။”

အမှုမှာ မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးမောင်မောင်က ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ ဆန်စက် အမှတ် (၀၆၀) ရွှေပင်ဆန်စက်တွင် မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်နှင့် ဆန်ထွက်ပစ္စည်းကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃၁း လျော့နည်းဆုံးရှုံးမှုအတွက် တာဝန်ရှိသူ ဦးဉာဏ်အောင်၊ ဒေါ်မူမူ၊ ဒေါ်ညွန့်သန်းနှင့် ဒေါ်ခင်မာထွေးတို့ပိုင် မရွှေမပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးကို ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ် ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ ဝရမ်းကပ်၍ လေလံတင် ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ၄၀၁ သိန်းကျပ်ဖြင့် လေလံဆွဲ ဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ လေလံရောင်းချပြီးနောက် အချင်းဖြစ်ဆန်စက် တည်ရာမြေကို တိုင်းတာသောအခါ ဦးထွန်းလင်းသန်းက ၀. ၂၀ ဧက၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်းက ၀. ၀၆ ဧက၊ ဒေါ်စောကြည်က ၀. ၁၃ ဧက အသီးသီးသည် ဆန်စက်မြေတွင်ပါဝင်နေကြောင်း၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်း

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

သည် မူလဆန်စက်ပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်အမှတ်
၆/၈၉ ဖြင့် ဝယ်ယူထားသောကြောင့် တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကတိ
စာချုပ်ဖြင့်ဝယ်ယူသူ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အား
မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့နှင့်
ကျေးရွာများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၀ အပိုဒ်ခွဲ (၁) အရ ကျူးကျော်မြေ
မှ ဖယ်ရှားရေးအတွက် နို့တစ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့ကြောင်း၊ ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့နှစ်ဦးသည် နို့တစ်ထုတ်ဆင့်ခဲ့ခြင်းကို လိုက်နာ
ရန်ပျက်ကွက်သောကြောင့် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ
တရားရုံးသို့ ဦးတိုက်လျှောက်ထားစွဲဆိုသောအမှုဖြစ်သည်။

အယူခံတရားလို၏ တရားရုံးချုပ်ရှေ့နေက အချင်းဖြစ်
၀. ၂၀ ဧကမြေကို မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ ၁၂-၇-၉၆ နေ့စွဲပါ
အိမ်ခြံမြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီး နေအိမ်အခိုင်အမာ
ဆောက်လုပ်နေထိုင်လာခဲ့သည်မှာ ဒေါ်ခင်မာအေးက ဒေါ်ကြီးရှိန်
ထံမှ ၁၈-၁၁-၉၆ နေ့စွဲပါ ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်မြေ အရောင်းအဝယ်
စာချုပ်အမှတ် ၄/၁၉၉၆ အရ မဝယ်ယူမီအချိန်ကပင်ဖြစ်ကြောင်း၊
ဒေါ်ခင်မာအေးမှာ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ပြီး၊ ၎င်းမောင်နှမ
များဖြစ်ကြသည့် ဦးညွှန်အောင်ပါ-၄ ဦးတို့က ဆန်စက်လုပ်ငန်းကို
ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ပြီး နိုင်ငံတော်စပါးကြိတ်ခွဲရာမှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင်
ကာလတန်ဖိုး ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃၆ လျော့နည်းဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း၊ ယင်းကိစ္စအား မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်
ရေးဦးစီးဌာနက ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်
ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်သည့် အမှုတွဲအမှတ် ၁/၂၀၀၁
တွင် အယူခံတရားလို လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့် ၀. ၂၀ ဧက
မြေနှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိနေအိမ်တို့အပေါ် နို့တစ်ထုတ်ဆင့်
ခြင်း၊ ပညတ်ဝရမ်းစွဲကပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်ခဲ့ခြင်းများ ပြုလုပ်

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ အယူခံတရားလို နေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေနှင့် အိမ်
တို့အပေါ် အရေးယူဆောင်ရွက်ပါက ပစ္စည်းထိန်းခန့်အပ်သည့်
အချိန်တွင် ၎င်းတို့လက်ဝယ်ရောက်ရှိနေမည်ဖြစ်၍ အချင်းဖြစ်မြေ
ပြဿနာမှာလည်း ပေါ်ပေါက်မည်မဟုတ်ပါကြောင်း၊ လေလံတင်
ရောင်းချသည့်မြေတွင် အယူခံတရားလိုဝယ်ယူပြီး နေအိမ်ဆောက်
လုပ်ပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိသည့်မြေ ပါဝင်နေကြောင်း၊ အဆိုပါ
မြေကို မူလပိုင်ရှင်ထံမှ မှတ်ပုံတင်စာချုပ်ဖြင့် ဝယ်ယူနေထိုင်ခြင်း
မဟုတ်၍ အယူခံတရားလိုအပေါ် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည်
မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ (၁၈) (၁၉) နှင့် (၂၀) တို့
ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်များကို တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်း
မရှိပါကြောင်း၊ အစိုးရမြေ (State Land) ဟု မပေါ်ပေါက်သည့်
အခြေအနေတွင် အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားရန်
နို့တစ်စာပေးပို့ခြင်းမှာ မှားယွင်းနေပါကြောင်း၊ အယူခံတရားလိုအား
ဖယ်ရှားရန် အရေးယူဆောင်ရွက်သော အချင်းဖြစ်မြေသည် ၁၈၇၆
ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေတွင် ပြဋ္ဌာန်းထား
သော (Government Estate) အစိုးရမြေလည်း မဟုတ်ပါကြောင်း၊
ထို့အတူ ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်
ရေးမှူးက နို့တစ်စာမထုတ်ဆင့်ဘဲ အဆိုပါ နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂)
အရ မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ်
မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ မွန်ပြည်နယ်တရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်
တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းမှာ ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုမရှိကြောင်းဖြင့်
လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

နိုင်ငံတော်ဘက်မှလိုက်ပါဆောင်ရွက်သော ရှေ့နေချုပ်ရုံးခွဲ၊
ညွှန်ကြားရေးမှူးက မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက အချင်းဖြစ်
ဆန်စက်နှင့် ဆန်စက်တည်ရှိရာမြေကို လေလံတင်ရောင်းချစဉ်အခါက

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ဦးထွန်းလင်းသန်းကိုယ်တိုင်သဘောတူပြီး လေလံဆွဲဝယ်ရာတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုစဉ်အခါက လေလံတင်ရောင်းချသည့်မြေကွက် ဧရိယာထဲ၌ မိမိနေအိမ်အဆောက်အအုံပါဝင်နေကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာကန့်ကွက်မှုမရှိခဲ့ကြောင်း၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ထုတ်ဆင့်သော ဝရမ်းစာသက်သေခံ (ဃ)၊ (င)၊ (စ) တို့အပေါ်၌လည်း ကန့်ကွက်သူမရှိခဲ့ကြောင်း၊ မူလရုံးအနေဖြင့် တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့သည် ၎င်းတို့နေထိုင်လျက်ရှိသော မြေကွက်များမှ ဖယ်ရှားပေးရန် နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ထုတ်ဆင့်ခဲ့သည့်နိတစ်စာကို လိုက်နာရန်ပျက်ကွက်သည့်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရကြောင်း၊ သို့ရာတွင် ဝရမ်းကပ်ထားသောပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေးအမည်ပေါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ် (၁) လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သိုလှောင်ရုံတို့အား လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့ကြောင်း၊ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန် ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုးမှာ (၃၇၈) သိန်းကျပ်ဖြစ်ပြီး ၎င်းငွေများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့အပြင် ပိုနေသောငွေများကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ်သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်သောကြောင့် အစိုးရတွင် နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုမရှိကြောင်း၊ အချင်းဖြစ်မြေသည် ဒေါ်ကြီးရှိန်အမည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလိကအမည်ပေါက်ပိုင်ဆိုင်သောမြေဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ ဝရမ်းကပ်ထားသောပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် အပါအဝင်ဖြစ်သောမြေကွက်ကို ငွေကျပ် (၄၀၀) သိန်းဖြင့် လေလံတင်ရောင်းချခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပေါ်ပေါက်

ပြီး အထက်ဖော်ပြပါ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) (မြေခွန်ဧရိယာဧက ၃. ၅၉ မြေကွက်) အား ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက ဝရမ်းကပ်သည့် ကြားဖြတ်အမိန့်ထုတ်ဆင့်သော ၁၅-၃-၂၀၀၂ နေ့နောက်ပိုင်းကာလ ဖြစ်သည့် ၁၂-၆-၂၀၀၂ နေ့မှစ၍ အစိုးရပိုင်မြေ (Government Estate) ဖြစ်လာခဲ့သည်ဆိုသော သုံးသပ်ချက်မှာ မှန်ကန်သည်ဟု မဆိုနိုင်ပါကြောင်း၊ တစ်ဖက်တွင် အထက်ပါမြေကွက်အား နိုင်ငံတော် အစိုးရက သီးခြားကိစ္စတစ်ရပ်ရပ်အလို့ငှာ မြေသိမ်းအက်ဥပဒေ (The Land Acquisition Act) အရ သိမ်းယူခဲ့သည်ဟုလည်း မပေါ်ပေါက်ပါကြောင်း၊ ထို့အတူ ကျွန်ုပ်တို့နေထိုင်သူများဖြစ်ပါက တည်ဆဲဥပဒေများနှင့်အညီ နည်းလမ်းတကျစွဲဆိုဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် ကုစားနိုင်ခွင့်မှာ ရပ်စဲသွားခြင်းမရှိပါကြောင်း၊ အမှုမှာ ချောင်းဆုံမြို့နယ် တရားရုံးမှ တရားခံ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့အပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-၈ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ထားခြင်းဖြစ်ရာ ၎င်းသူများသည် အစိုးရသီးသန့်ပိုင်မြေတွင် သက်ဆိုင်ရာနည်းဥပဒေများနှင့် ဆန့်ကျင်၍ အခွင့်အမိန့်မရရှိဘဲ ဝင်ရောက်ကာ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေထိုင်ခြင်း၊ ယင်းသို့လုပ်ကိုင်နေထိုင်သည်ကို ဖယ်ရှားပေးရန် အမိန့်ဆင့်စာချအပ်သော်လည်း မလိုက်နာပျက်ကွက်မှသာ အထက်ပါနည်းဥပဒေ ၅၀-၈ (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်နိုင်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၃) တွင် ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အချင်းဖြစ်မြေရှိပစ္စည်းကိုရောင်းချပြီး ရွှေ့ပြောင်းစရိတ်၊ ထိန်းသိမ်းစရိတ်တို့ကို ထုတ်နုတ်ပြီးနောက် ပိုလျှံငွေကို ပြန်ပေးရန်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်ရာ အဆိုပါအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၂) နှင့်အညီ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်နေပါကြောင်း၊ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ ဇယားဝင်ပြစ်မှု

တစ်ခုခုကို ကျူးလွန်သူတစ်ဦးဦး၏ငွေ သို့မဟုတ် အခြားပစ္စည်းကို ဝရမ်းကပ်ခြင်း၊ သိမ်းယူခြင်းကိစ္စများနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သက်ဆိုင်ရာများက ဆောင်ရွက်ရန်နည်းလမ်းကို တရားရုံးချုပ်၏ ၂၂-၁-၉၇ ရက်စွဲပါ စာအမှတ်၊ ၃၇၆ ဦး ၂ (ပြစ်မှု) ၉၇ စာနှင့်အညီ ကော်လိတ်တော် အရာရှိသည် ဝရမ်းကပ်ပြီးဆောင်ရွက်ရန်နှင့် တစ်စုံတစ်ရာ ဖောက်ဖျက်ပါက တရားရုံးတွင် တရားစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုတ်ပြန်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါကြောင်းဖြင့် လျှောက်လဲတင်ပြသည်။

မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၄၀၃/၂၀၀၆ ၏ သက်သေခံချက်များအပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် မူလရုံးတရားလို ဦးမောင်မောင်သည် မော်လမြိုင်ခရိုင် အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီး ဌာနမှ ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန် ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေးဌာန၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်သည် အချင်းဖြစ် ဆန်စက်တွင် နိုင်ငံတော်ပိုင် စပါး၊ ဆန်စက်နှင့် ဆန်ထွက်ပစ္စည်း ငွေကျပ် ၃၇၈၄၈၆၄၃/၇၃၁း လျော့နည်းဆုံးရှုံးနေသောကြောင့် အဆိုပါ ဆန်စက်၏တာဝန်ရှိသူ ဦးဉာဏ်အောင်ပါ-၄ ဦးတို့အပေါ် ၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင်သည့်ပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက် ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ မော်လမြိုင်ခရိုင်တရားရုံး၊ ပြစ်မှုကြီးအမှတ် ၃၅/၂၀၀၂ တွင် တရားစွဲဆိုခဲ့ရာ တရားခံများအပေါ် အဆိုပါ ဥပဒေ ပုဒ်မ ၃ အရ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သည့် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

အဆိုပါ တရားခံများအား တရားစွဲဆိုထားစဉ်အတွင်း နိုင်ငံတော်က ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုးကို ပြန်လည်ရရှိရေးအတွက် မြန်မာ့ လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်းဝယ်ရေး လက်ထောက်မန်နေဂျာက ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးဦးစီးဌာနသို့ အထွေထွေမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၂ ကို လျှောက်ထားခဲ့ရာ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေ

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) အရ ဝရမ်းကပ်သည့် ကြားဖြတ် အမိန့်ကို ၁၅-၃-၂၀၀၂ ရက်နေ့တွင် ချမှတ်ခဲ့သည်။

ဝရမ်းကပ်သောပစ္စည်း (၅) မျိုးအနက် ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ကွင်းအမှတ် ၇၉၉ (ခ) ရှိ ဒေါ်ခင်မာအေး အမည်ပေါက် ဆန်စက်ရုံ၊ ဆန်စက်အရှေ့ဘက်ရှိ နှစ်ထပ်လူနေအိမ် တစ်လုံး၊ ဆန်စက်အနောက်ဘက်ရှိ သိုလှောင်ရုံတို့အား လေလံတင် ရောင်းချရာ ဦးမြင့်သန်းဆိုသူက ငွေကျပ် (၄၀၁) သိန်းကျပ်ဖြင့် လေလံဆွဲဝယ်ယူခဲ့သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာထွက်ကုန်ပစ္စည်းရောင်း ဝယ်ရေးဌာနပိုင် စပါး၊ ဆန်ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုး (၃၇၈) သိန်းကျပ်ကျော် ကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီး ပိုငွေများကို ဆန်စက်ပိုင်ရှင်များသို့ ငွေကျပ် သိန်း (၃၀) ကျော် ပြန်ပေးပြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက လေလံတင်ရောင်းချ ပြီးနောက် ဆန်စက်မြေတွင် မူလပိုင်ရှင် ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံမှ အယူခံ တရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်း၊ ဒေါ်ခင်မြဝင်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့က ဝယ်ယူပိုင်ဆိုင်ပြီးနေထိုင်ကာ အခွန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသောမြေ များပါဝင်သည်ဟုဆိုကာ ၎င်းတို့ (၃) ဦးအား ဖယ်ရှားပေးရန် ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ နှိုတစ်စာ (သက်သေခံ-၂) ပေးပို့ခဲ့သည်။

ထို့နောက် မှတ်ပုံတင်စာချုပ်နှင့်ဝယ်ယူသူ ဒေါ်ခင်မြဝင်းအား တရားစွဲဆိုခြင်းမပြုဘဲ ဦးထွန်းလင်းသန်းနှင့် ဒေါ်စောကြည်တို့ (၂) ဦးက ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ ဦးတိုက် လျှောက်ထားစွဲဆိုခဲ့သည်။ ကွယ်လွန်သူ ဒေါ်ကြီးရှိန်ထံ အဆိုပါ ဆန်စက်အားဝယ်ယူသူ အပျိုကြီး ဒေါ်ခင်မာအေး၏အမွေဆက်ခံ သော ဦးဉာဏ်အောင်ပါ-၄ ဦး (၁၉၆၃ ခုနှစ်၊ အများနှင့်သက်ဆိုင် သောပစ္စည်းကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးဥပဒေပုဒ်မ ၃ အရ တရား

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

စွဲခံရသူများ) တို့ မလုပ်ကိုင်မီကပင် ဦးထွန်းလင်းသန်းသည် ဒေါ်ကြီးရှိန် သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ၁၂-၇-၉၆ ရက်စွဲပါ မှတ်ပုံမတင်သည့် အိမ်မြေအရောင်းအဝယ်စာချုပ် (သက်သေခံ-၅) အရ ၀. ၂၀ ဧကကိုဝယ်ယူပြီး လက်ရှိနေထိုင်လျက်ရှိနေသည်။ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ မြေစာရင်းဦးစီးဌာန၊ မြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ (သက်သေခံ-၈) အရ ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ပေါက်လျက်ရှိနေသည်။ အဆိုပါမြေစာရင်းပုံစံ ၁၀၅ နှင့်အတူ နယ်နိမိတ်အတိုင်းအတာပုံစံ (သက်သေခံ ၈-က) လည်း ပူးတွဲပါရှိသည်။

မြေခွန်ပြေစာ (သက်သေခံ ၁ မှ ၇) တို့တွင်လည်း ဦးထွန်းလင်းသန်းအမည်ဖြင့် ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ ပေးဆောင်လျက်ရှိသည်။ အထက်ပါ အထောက်အထားများအရ ဦးထွန်းလင်းသန်းသည် အချင်းဖြစ် (၀. ၂၀) ဧကရှိမြေတွင် နေအိမ်အိုင်အမာဆောက်လုပ်နေထိုင်လျက်ရှိသည်မှာ အချင်းဖြစ်ဆန်စက်မြေအား ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေးယူမဆောင်ရွက်မီကပင်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။

ဤအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းအားဖယ်ရှားရန် အရေးယူဆောင်ရွက်သောမြေသည် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) တွင် ပြဌာန်းထားသော (Government Estate) အစိုးရမြေဟုတ် မဟုတ်အငြင်းပွားနေသဖြင့် ယင်းအချက်ကို စိစစ်ရန်လိုမည်ဖြစ်သည်။ ထို့အတူ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၁) အရ ခရိုင်အထွေထွေအုပ်ချုပ်ရေးမှူးက နို့တစ်စာမထုတ်ဆင့်ခဲ့ဘဲ အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-ဏ (၂) အရ မူလချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်ခဲ့ခြင်းအပေါ် ခရိုင်တရားရုံး၊ တိုင်းတရားရုံးနှင့် တရားရုံးချုပ်တို့က အတည်ပြုခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ

မရှိတို့ကို ဤအထူးအယူခံမှုတွင် အဓိကထားစိစစ်သုံးသပ်ရန် ဖြစ်သည်။

၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့်ကျေးရွာမြေများ အက်ဥပဒေ (The Lower Myanmar Town and Village Lands Act, 1898) က ရည်ညွှန်းသော အစိုးရမြေ (State Land)၊ အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသောမြေ (Land at the disposal of Government) ဆိုသည်တွင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) တွင် ပြဋ္ဌာန်းထားချက်အရ (State Land) သည် အစိုးရက အခွန်ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုထားခြင်းမရှိသည့် မြေအားလုံးပါဝင်ကြောင်းနှင့် အစိုးရကစီမံခန့်ခွဲသည့်မြေ (Land at the disposal of Government) ဆိုသည်တွင် မည်သူမျှမြေပိုင်မှုအခွင့်အရေး ရထိုက်ခွင့်မရှိသည့်မြေ နှင့် အစိုးရ သို့မဟုတ် အစိုးရကိုယ်စားပြုပိုင်၊ မြေငှားအဖြစ် အငှားချထားခြင်းခံရသူတို့နှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိသည့်မြေတို့ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) သည် အစိုးရမြေ (State Land) တွင် တရားမဝင် လက်ဝယ်ထားမှုနှင့် အသုံးပြုမှု (Unauthorized Possession and Use) နှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြေမှ ဥပဒေအရ နှင်ထုတ်ရန်အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့နှင်ထုတ် ရာတွင် အခွန်တော်အရာရှိက တရားမဝင်လက်ဝယ်ထားသူ၊ အသုံးပြုသူကို သတ်မှတ်အချိန်ကာလအတွင်း ယင်းမြေမှဖယ်ရှားရန် အမိန့်ထုတ်ပြန်ပေးနိုင်သည် (may issue an order)။ ပုဒ်မ ၂၁ (၂) တွင် သတ်မှတ်ချိန်ကာလအတွင်း ဖယ်ရှားခြင်းမရှိပါက ဖမ်းဆီးခြင်း၊ ရက် (၃၀) ထက်မပိုသည့် တရားမအကျဉ်းထောင် ချမှတ်ခြင်းကို လိုအပ်သည့်အတိုင်း ချမှတ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ပုဒ်မ ၂၁ (၃) အရ အမိန့်တွင် သတ်မှတ်ပိုင်းခြားသည့် ကာလလွန်သည့်

နောက် အစိုးရပစ္စည်းမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်းတစ်စုံတစ်ရာ မြေတွင် ကျန်ရှိလျှင် ရွှေ့ပြောင်းခြင်း၊ သိမ်းထားခြင်းပြုရမည်။ ရွှေ့ပြောင်း ဖယ်ရှားသည့် ကုန်ကျစရိတ်ကာမိစေရန် ယင်းပစ္စည်းကို ရောင်းချ ရမည်။ ရောင်းချ၍ပိုငွေကို ပစ္စည်းပိုင်ရှင်သို့ပြန်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။

ယခုအမှုတွင် မော်လမြိုင်ခရိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးသည် အချင်းဖြစ်မြေနှင့်စပ်လျဉ်း၍ လေလံတင်ရောင်းချနိုင်ရန်အတွက် ၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ရာဇဝတ်ဥပဒေပြင်ဆင်ချက်အက်ဥပဒေအရ အရေး ယူခံရသည့် တရားခံများပိုင်ပစ္စည်းဟုတ် မဟုတ် ဦးစွာစိစစ်ရန် လိုအပ်မည်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၈ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာမြေများအက်ဥပဒေအရ အရေးယူဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် ယင်းအက်ဥပဒေပုဒ်မ ၄ (၁) နှင့် (၂) အရ အချင်းဖြစ်မြေသည် အစိုးရမြေ သို့မဟုတ် အစိုးကစီမံခန့်ခွဲသောမြေဟုတ် မဟုတ် စိစစ် ၍ ဟုတ်မှန်ပါက ပုဒ်မ ၂၁ ပါ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို လိုက်နာကျင့်သုံး ရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ခြင်းမပြုဘဲ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက် မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ အရေးယူပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခြင်းမှာ ဥပဒေလုပ်ထုံးလုပ်နည်း မှားယွင်းနေ ပေသည်။

အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန် ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် ချောင်းဆုံမြို့နယ် တရားရုံး၏အမိန့်နှင့် ယင်းအမိန့်အပေါ် အတည်ပြုသည့် တရားရုံး အဆင့်ဆင့်အမိန့်တို့အပေါ် စိစစ်သုံးသပ်ရာတွင် ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) တွင် Government Estate နှင့်စပ်လျဉ်း၍ အောက်ပါအတိုင်း အနက်

အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ဆိုထားသည်-

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

50 A (1) x x x x x x

(2) "Government Estate" means an area declared by the Government by notification to be a Government Estate

အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု အစိုးရက အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ပြန်၍ သတ်မှတ်ကြေညာသည့် မြေဧရိယာကိုသာ အစိုးရပိုင်အိမ်ရာမြေဟု ခေါ်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခုအမှုတွင် ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့ နေထိုင်လျက်ရှိသည့် အိမ်မြေနေရာသည် အစိုးရက အမိန့်ကြော်ငြာစာထုတ်ဆင့်၍ အစိုးရအိမ်ရာမြေဟု သတ်မှတ်ထားခြင်းမရှိသည်မှာ ထင်ရှားသဖြင့် Government Estate မဟုတ်ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အဆိုပါ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-က ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်မူရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်-

- 50 O. (1) Any person remaining in occupation of or entering upon any Land in a Government Estate in contravention of these rules may be served with a notice of ejectment.
- (2) If such person falls to comply with the requisition made in such notice he may, in addition to any other penalty to which he may be liable,

be punished, on conviction by a magistrate, with either rigorous or simple imprisonment for a term not exceeding one month, or with fine not exceeding Ks 200, or with both.

၂၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

ယင်းနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ အစိုးရပိုင် အိမ်ရာမြေ (Government Estate) တွင် ယင်းနည်းဥပဒေကို ဆန့်ကျင်၍ ကျူးကျော်သူအပေါ်ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာကို ချမှတ်ရမည်။ နို့တစ်စာကိုလိုက်နာခြင်းမရှိပါက နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ တစ်လထက်မပိုသည့်ထောင်ဒဏ် သို့မဟုတ် ငွေကျပ် ၂၀၀/- ထက်မပိုသည့်ငွေဒဏ် သို့မဟုတ် ယင်းပြစ်ဒဏ်နှစ်ရပ်လုံး ချမှတ်နိုင်သည်ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသဖြင့် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်ဒဏ် ချမှတ်နိုင်ရန်အတွက် နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ထုတ်ပြန်သည့် ဖယ်ရှားရန်နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်ကြောင်း ပေါ်လွင် ထင်ရှားရမည်ဖြစ်သည်။

ဤအမှုတွင် အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းတို့၏ အချင်းဖြစ်အိမ်မြေရာသည် အစိုးရပိုင်အိမ်မြေရာအဖြစ် အမိန့်ကြော်ငြာစာ ထုတ်ပြန်သတ်မှတ်ထားမှုမရှိခြင်း၊ ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၁) အရ ဖယ်ရှားရန် နို့တစ်စာထုတ်ပြန်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် အယူခံတရားလိုက ယင်း နို့တစ်စာကို ဖောက်ဖျက်ကြောင်း မပေါ်ပေါက်ခြင်းတို့ကြောင့် ဦးထွန်းလင်းသန်းအပေါ် အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှု ထင်ရှားစီရင်၍ ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ငွေဒဏ် ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန်၊ ပျက်ကွက်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေရန်ချမှတ်သည့် အမိန့်သည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်ခြင်းမရှိဟု တွေ့ရှိရသည်။

၂၀၁၀
ဦးထွန်းလင်းသန်း
နှင့်
ပြည်ထောင်စု
မြန်မာနိုင်ငံတော်

အထက်ပါအကြောင်းကြောင့် အောက်မြန်မာပြည် မြို့ပြနှင့် ကျေးရွာဥပဒေပုဒ်မ ၂၁ (၁) အရ မြေမှဖယ်ရှားပေးရန် နို့တစ်ထုတ် ဆင့်ပြီး ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်နည်းဥပဒေ ၅၂ (၂) အရ စွဲဆိုသောအမှုကို အဆိုပါနည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရပြောင်းလဲ၍ ပြစ်မှုထင်ရှားစီရင်သော မြို့နယ်တရားရုံး၏အမိန့် ကို အတည်ပြုသည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်သည် မှန်ကန်ခြင်း မရှိကြောင်း ဖြေဆိုလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤအထူးအယူခံမှုကို ခွင့်ပြုပြီး အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအား ချောင်းဆုံမြို့နယ်တရားရုံးက ၁၈၇၆ ခုနှစ်၊ အောက်မြန်မာပြည် မြေနှင့်အခွန်တော်နည်းဥပဒေ ၅၀-က (၂) အရ ပြစ်မှုထင်ရှားတွေ့ရှိချက်နှင့် ထောင်ဒဏ် (၁) လနှင့် ဒဏ်ငွေ ၂၀၀/- ပေးဆောင်ရန်၊ ဒဏ်ငွေမဆောင်က ထောင်ဒဏ် (၇) ရက်ကျခံစေ ရန် ချမှတ်သည့်ပြစ်ဒဏ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယင်းပြစ်မှုနှင့်ပြစ်ဒဏ် တို့ကိုအတည်ပြုခဲ့သည့် တရားရုံးအဆင့်ဆင့်၏အမိန့်တို့ကိုလည်းကောင်း ပယ်ဖျက်ပြီး အယူခံတရားလို ဦးထွန်းလင်းသန်းအား အမှုမှအပြီး အပြတ်လွတ်ကြောင်း အမိန့်ချမှတ်လိုက်သည်။